

Datum van inontvangstneming : 18/12/2017

Zaak C-643/17

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

17 november 2017

Verwijzende rechter:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 oktober 2017

Verzoekende partij:

GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda

Verwerende partij:

Fazenda Pública

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

In de jaren 2000, 2001 en 2002 ontving GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda (verzoekster in hogere voorziening en in eerste aanleg; hierna „verzoekster” genoemd), een onderneming die actief is in de sector van de vervaardiging van en de handel in elektrisch materieel in Portugal, in haar gebouwen goederen die bestemd waren voor industriële productie.

De goederen werden aan haar geleverd en gefactureerd door ondernemingen uit landen die destijds alle derde landen waren – in concreto Hongarije, Polen en Zwitserland. Bij een inspectie door de Portugese douaneautoriteiten kon verzoekster voor enkele van deze goederen niet aantonen dat deze in het vrije verkeer waren gebracht in het douanegebied van de Gemeenschap.

Het hoofdgeding heeft betrekking op de kwalificatie van de betrokken goederen als communautair of niet-communautair, de uitlegging van artikel 313 van de bepalingen ter uitvoering van het communautair douanewetboek (hierna

„bepalingen ter uitvoering van het CDW” genoemd) en de verdeling van de bewijslast op dit gebied.

Volgens verzoekster waren de betrokken goederen communautaire goederen, daar het uitgangspunt is dat goederen die zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden dat karakter hebben, behoudens bewijs voor het tegendeel.

Volgens de Portugese autoriteiten is het aan verzoekster om aan te tonen dat de goederen communautair waren, aangezien alleen die goederen als zodanig kunnen worden aangemerkt waarvan kan worden aangetoond dat zij in een douanekantoor van de Gemeenschap zijn onderworpen aan de procedures voor het in het vrije verkeer brengen.

Prejudiciële vraag

„Moet, in het licht van artikel 313, lid 1, van de bepalingen ter uitvoering van het communautair douanewetboek, worden aangenomen dat de goederen die in de onderhavige procedure aan de orde zijn een communautair karakter hebben, ook al is niet vastgesteld dat zij een dergelijk karakter bezitten, of [...] moeten zij worden beschouwd als goederen welke het douanegebied van de Gemeenschap in de zin van artikel 3 van het [communautair douanewetboek] zijn binnengekomen en onder de uitzondering vallen waarin is voorzien in het eerste deel van lid 2, onder a), van dat artikel 313, zodat alleen van goederen waarvoor bewijs wordt aangedragen dat zij zijn onderworpen aan de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen in het douanegebied van de EG wordt aanvaard dat zij een communautair karakter bezitten[?]”

Aangevoerd gemeenschapsrecht

Artikel 4, leden 7 en 8; artikel 37; artikel 38, lid 1, onder a); artikelen 40, 43, 44, 48, 49, en 79; artikel 202, lid 1, onder a), en artikel 204 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1992, L 302, blz. 1) (hierna „CDW” genoemd).

Artikel 313 en de artikelen 314 tot en met 316 van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92 (PB 1993, L 253, blz. 1).

Aangevoerde nationale bepalingen

Regime do IVA nas Transações Intracomunitárias de Bens (btw-regeling voor intracommunautaire goederentransacties, hierna „RITI” genoemd): de artikelen 23

(„Algemene verplichtingen”) en 25 („Indiening van aangiften in het kader van de regeling op grond waarvan geen douanerechten zijn verschuldigd”).

Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (wetboek inzake belasting over de toegevoegde waarde, hierna „CIVA” genoemd): artikel 1, lid 1, onder b) („Belastbaar feit”), artikel 5, lid 1, onder a) („Begrip invoer van goederen”), en artikel 7, lid 1, onder c) („Belastbaar feit en verschuldigdheid van de belasting”).

Korte weergave van de feiten en van de procedure

- 1 Verzoekster behoort tot de Grupo Power Controls en is actief in Portugal.
- 2 In 2000, 2001 en 2002 ontving verzoekster in haar gebouwen goederen voor gebruik in haar industriële productie, die aan haar werden geleverd en gefactureerd door ondernemingen uit landen die destijds alle derde landen waren (in concreto Hongarije, Polen en Zwitserland).
- 3 In 2002 voerden de Portugese douaneautoriteiten een inspectie uit, waarbij zij verzochten om de overlegging van documenten ter staving van het feit dat de goederen het grondgebied van de Europese Gemeenschap waren binnengekomen en waren aangebracht bij de douane.
- 4 Verzoekster beschikte voor enkele van die goederen niet over bewijs van het in het vrije verkeer brengen in het douanegebied van de Gemeenschap en evenmin over de summiere aangifte bij de douane.
- 5 Zij beperkte zich tot de overlegging van facturen, die naar behoren waren geregistreerd in de boekhouding van de onderneming en waren uitgeschreven door de betrokken leveranciers gevestigd in derde landen, dat wil zeggen buiten het douanegebied van de Gemeenschap.
- 6 Na de inspectie kwamen de Portugese douaneambtenaren tot de conclusie dat:
  - a) er uit derde landen afkomstige goederen waren die op correcte wijze in het vrije verkeer in het douanegebied van de Gemeenschap waren gebracht in Portugese douanekantoren of kantoren van een andere lidstaat;
  - b) er uit derde landen afkomstige goederen waren waarvoor de onderneming geen documenten had aangedragen waaruit bleek dat zij op correcte wijze in het vrije verkeer in het douanegebied van de Gemeenschap waren gebracht. Deze goederen waren rechtstreeks in de gebouwen van de onderneming gelost, zonder dat de desbetreffende summiere aangifte binnen de wettelijke termijnen werd ingediend.
- 7 Naar het oordeel van de Portugese douaneautoriteiten vormden deze feiten niet-naleving van de verplichting van artikel 38, lid 1, CDW om de goederen naar een douanekantoor te brengen en van de verplichting van artikel 43 CDW om een

summiere aangifte in te dienen, en deden zij een douaneschuld ontstaan overeenkomstig artikel 202, lid 1, onder a), CDW.

- 8 Aan verzoekster werd kennisgeving gedaan van het ontwerpinspectieverslag. Bij het horen van verzoekster voerde deze aan dat zij niet over documenten ter staving van het in het vrije verkeer brengen van de uit de landen in kwestie afkomstige goederen beschikte omdat deze goederen in douanekantoren van andere lidstaten van de Gemeenschap in het vrije verkeer waren gebracht door verschillende actoren (uit hoofde van regeling 4200).
- 9 Ook stelde zij dat de goederen waarvoor zij geen documenten ter staving van het in het vrije verkeer brengen bezit niet kunnen worden geacht op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap te zijn binnengebracht.
- 10 De douaneautoriteiten oordeelden dat er geen bewijs was aangedragen dat de goederen in een andere lidstaat van de Gemeenschap in het vrije verkeer waren gebracht, met als gevolg dat zij moesten worden beschouwd als niet-communautaire goederen die op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap waren binnengebracht. Hun conclusie luidde dat:
  - het feit dat de onderneming de betrokken zendingen voor btw-doeleinden had behandeld als intracommunautaire verwervingen of daarmee gelijkgestelde handelingen, over die zendingen btw had afgedragen overeenkomstig artikel 23 RITI en de desbetreffende aangifte had ingediend overeenkomstig artikel 25 RITI, op zichzelf niet garandeert dat de betrokken goederen op correcte wijze in het vrije verkeer waren gebracht in een douanekantoor van een andere lidstaat, temeer daar de afdracht van btw niet kan worden geëffectueerd op grond van een in een derde land afgegeven factuur, het enige in de boekhouding geregistreerde document, waardoor deze verrichting niet kan worden gecontroleerd in het systeem voor de uitwisseling van btw-informatie (VIIES);
  - er facturen bestaan van aankopen bij een in een derde land gevestigde leverancier, die naar behoren geregistreerd zijn in de boekhouding en de enige door de onderneming aangebrachte documenten vormen en, volgens de verklaring van haar vertegenwoordiger, overigens de enige zijn die de onderneming bezit. Het bestaan van een factuur, die is uitgereikt door een in een derde land gevestigde leverancier en geregistreerd in de boekhouding, vooronderstelt de verzending en het daaropvolgende in het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen van niet-communautaire goederen.
- 11 Op 26 augustus 2003 werd aan verzoekster kennisgeving gedaan van de beschikking van de Diretor Regional de Contencioso e Controlo Aduaneiro do Porto van 21 augustus 2003, waarbij zij krachtens artikel 220 CDW werd verzocht binnen een termijn van tien dagen een bedrag van 353 903,04 EUR te betalen.
- 12 Verzoekster voldeed de douanerechten in kwestie.

- 13 Wat de btw bij invoer betreft, hechtte het Direcção-Geral das Contribuições e Impostos zijn goedkeuring aan het in mindering brengen daarvan op de successievelijke periodieke aangiften van verzoekster in de jaren 2003 en 2004.
- 14 Verzoekster betwistte voornoemde beschikking bij de Tribunal Tributário do Porto (belastingrechter in eerste aanleg, Porto) en verzocht om nietigverklaring ervan.
- 15 Na bestudering van artikel 4, leden 7 en 8, en de artikelen 37, 79, 163, 201 en 204 CDW alsook de artikelen 313 en 314 en volgende van de bepalingen ter uitvoering van het CDW oordeelde de Tribunal Tributário do Porto dat „communautaire goederen waarvan het communautaire karakter niet kan worden aangetoond wanneer dat wordt verlangd, eveneens als niet-communautair worden aangemerkt [...] gegeven het feit dat, bij het binnenbrengen ervan in het douanegebied van de Gemeenschap, btw-plichtigen de zich in het verkeer bevindende goederen moeten aanbrengen bij de douane opdat deze hun communautaire karakter vaststelt”, en dat bijgevolg op verzoekster de „last [rust] om te bewijzen, middels het aandragen van de relevante documentatie [...], dat de goederen in een andere lidstaat in het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht, dat zij zijn aangebracht bij de douane en dat de summiere aangifte is ingediend, zoals wordt vereist door de artikelen 38 tot en met 43 CDW”.
- 16 De Tribunal Tributário do Porto verwierp het beroep en verklaarde voor recht dat de betaling van de douaneschuld bij invoer krachtens artikel 201, lid 1, en artikel 204, lid 1, CDW alsook van de btw bij invoer gegrond was.
- 17 Verzoekster stelde hogere voorziening in tegen dit vonnis bij de Supremo Tribunal Administrativo (hoogste bestuursrechter), waarbij zij verzocht om teruggave van de uit hoofde van invoerrechten, vertragingsrente en btw bij invoer betaalde bedragen. Tevens verzocht verzoekster om toekenning van compensatoire interesten over de ondertussen betaalde en in mindering gebrachte btw bij invoer.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 18 Volgens verzoekster voorziet artikel 313, lid 1, van de bepalingen ter uitvoering van het CDW in een algemeen beginsel, volgens hetwelk wordt vermoed dat alle goederen die zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden communautair zijn, tenzij wordt vastgesteld dat zij dit karakter niet bezitten.
- 19 Als uitzondering op dit beginsel worden goederen die overeenkomstig artikel 37 CDW worden binnengebracht in het douanegebied van de Gemeenschap, evenals goederen die in tijdelijke opslag of in een vrije zone of vrij entrepot zijn geplaatst en goederen die onder een opschortende regeling vallen, zoals bedoeld onder b) en c) van artikel 313, lid 2, van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, overeenkomstig het bepaalde onder b) van datzelfde artikel 313, lid 2, geacht niet-

communautaire goederen te zijn, tenzij hun communautaire karakter wordt aangetoond.

- 20 In de opvatting van verzoekster is de aanname dat deze goederen een niet-communautair karakter hebben, gerechtvaardigd doordat zij zich in situaties bevinden die, over het algemeen, eigen zijn aan niet-communautaire goederen of omdat zij, afkomstig uit derde landen, binnenkomen in het douanegebied van de Gemeenschap, vervolgens in een situatie van tijdelijke opslag worden geplaatst, zich bevinden in delen van het douanegebied van de Gemeenschap die uitsluiten dat zij worden beschouwd als in dat gebied aanwezig, of vallen onder een regeling die het toestaat om niet-communautaire goederen te bezitten, te verplaatsen, te transformeren of te gebruiken in het douanegebied van de Gemeenschap zonder toepassing van rechten en andere maatregelen bij invoer.
- 21 Verzoekster voegt daaraan toe dat de uitoefening van een controle aan de grenzen van het douanegebied, het onder douanetoezicht plaatsen van de goederen na hun binnenkomst, het verblijf in vrije zones en het toezicht op de ontwikkeling van opschortende regelingen, met specifieke mechanismen ter vrijwaring van de douaneschuld die ontstaat in geval van onttrekking of niet-naleving, het mogelijk maken om, buiten deze gevallen, alle goederen die zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden, aan te merken als communautaire goederen die zich in het vrije verkeer bevinden.
- 22 In het onderhavige geval kwamen de douanediens ten, na bestudering van de douanestatus van alle door in derde landen gevestigde ondernemingen aan verzoekster geleverde goederen, abusievelijk tot de conclusie dat goederen waarvan niet is aangetoond dat zij in douanekantoren van lidstaten van de Gemeenschap zijn onderworpen aan de procedures voor het in het vrije verkeer brengen, geacht moeten worden niet-communautair te zijn, op grond van de gedachte dat het bestaan van een in de boekhouding van de onderneming geregistreerde factuur die is afgegeven door een in een derde land gevestigde leverancier, betekent dat niet-communautaire goederen zijn verzonden en vervolgens in het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht.
- 23 Deze onjuiste conclusie stelde op de opvatting van de douanediens ten dat daaruit kon worden afgeleid dat de betreffende goederen in het douanegebied van de Gemeenschap waren binnengebracht overeenkomstig artikel 37 CDW. Ook concludeerden zij, met een beroep op artikel 313, lid, 2, onder a), van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, dat het vermoeden dat goederen die zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden, een communautaire status hebben, niet gold voor de betrokken goederen.
- 24 Verzoekster onderstreept evenwel dat artikel 313, lid 2, onder a), van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, waar het verwijst naar „goederen die in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht overeenkomstig artikel 37 van het Wetboek”, als goederen die zijn uitgesloten van het vermoeden dat goederen die zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden, een

communautair karakter hebben, betrekking heeft op goederen die in dat gebied worden of zojuist zijn binnengebracht, goederen die in dat gebied werden binnengebracht en bijgevolg aan douanetoezicht worden onderworpen en overeenkomstig artikel 38 CDW moeten worden overgebracht naar de douane door de persoon door wie zij zijn binnengebracht, en niet op goederen die zich reeds in dat gebied bevinden, ook al is bekend dat de goederen, aangezien zij afkomstig zijn uit derde landen, op enig voorafgaand moment in het douanegebied van de Gemeenschap moeten zijn binnengebracht.

- 25 Verzoekster voert aan dat artikel 313 van de bepalingen ter uitvoering van het CDW ziet op de situatie waarin de goederen zich bevinden op dat moment waarop hun status ter discussie wordt gesteld. Indien de goederen zich in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden zonder dat de in lid 2 bedoelde omstandigheden zich voordoen, wordt overeenkomstig lid 1 vermoed dat zij een communautair karakter hebben, en wordt behoudens bewijs van het tegendeel aanvaard dat zij zijn vervaardigd of in het vrije verkeer zijn gebracht in dat gebied en zich daar conform de regels in het vrije verkeer bevinden.
- 26 Aangezien het goederen betref die verzoekster volgens de door de douanediensten uitgevoerde verificaties had ontvangen in haar gebouwen – die zich derhalve in het douanegebied van de Gemeenschap bevonden –, en het dus niet ging om goederen die in dat gebied werden binnengebracht, is artikel 313, lid 2, onder a), van de bepalingen ter uitvoering van het CDW onjuist toegepast.
- 27 Om die reden vormde de betwiste afdracht een schending van artikel 313, lid 1, van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, en bijgevolg van artikel 202, lid 1, CDW in verband met het ontstaan van de douaneschuld, evenals van artikel 1, lid 1, onder b), artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 7, lid 1, onder c), CIVA, met betrekking tot de btw bij invoer.
- 28 Volgens verzoekster schendt ook het bestreden vonnis artikel 313 van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, aangezien daarin wordt vastgesteld dat uit de gezamenlijke uitlegging van de bepalingen van het CDW en de bepalingen ter uitvoering van het CDW kan worden afgeleid dat de betrokken goederen niet geacht kunnen worden communautair te zijn, gegeven het feit dat niet door middel van de in artikel 314 en volgende van de bepalingen ter uitvoering van het CDW bedoelde documentatie is aangetoond dat zij dat karakter hebben.
- 29 Verzoekster wijst erop dat deze documentatie, en in het bijzonder document T 2 L, waarnaar wordt verwezen in de artikelen 315 en 316 van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, slechts hoeft te worden overgelegd, zoals wordt bepaald in artikel 313, lid 2, wanneer de goederen zich bevinden in een van de in de laatste bepaling genoemde situaties, wat bij de betrokken goederen niet het geval was.
- 30 Aangezien geen toepassing is gegeven aan artikel 313, lid 1, van de bepalingen ter uitvoering van het CDW en het daaruit volgende vermoeden dat de goederen een communautair karakter hadden, maar die, integendeel, werden vermoed niet-

communautair te zijn, wordt in het bestreden arrest ten onrechte geoordeeld dat een douaneschuld bij invoer was ontstaan ingevolge artikel 201, lid 1, en artikel 204, lid 1, en dat btw bij invoer verschuldigd was en opeisbaar was geworden ingevolge artikel 1, lid 1, onder b), artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 7, lid 1, onder c), CIVA.

- 31 Verzoekster voert aan dat het bestreden vonnis, behalve een schending van artikel 313 van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, een inbreuk oplevert op artikel 210, lid 1, en artikel 204, lid 1, CDW in verband met het ontstaan van de douaneschuld bij invoer, evenals op artikel 1, lid 1, onder b), artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 7, lid 1, onder c), CIVA.
- 32 Verzoekster verzoekt bijgevolg dat wordt erkend dat de betrokken goederen, die door haar in haar gebouwen werden ontvangen, de communautaire douanestatus hadden, aangezien op de goederen artikel 313, lid 1, van de bepalingen ter uitvoering van het CDW van toepassing was en hun niet-communautaire karakter niet is aangetoond, alsook dat de aanslag, voor zover deze wordt betwist, in verband met de douanerechten bij invoer, de btw bij invoer en de verdragingsrente met betrekking tot de door de vier betrokken leveranciers geleverde goederen nietig wordt verklaard.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 33 Gelet op de gegronde twijfels, in het kader van het Unierecht, over de betekenis en draagwijdte van artikel 313, lid 1, van de bepalingen ter uitvoering van het CDW, is het gerechtvaardigd de zaak aanhangig te maken bij het Hof van Justitie van de Europese Unie bij wege van een verzoek om een prejudiciële beslissing, teneinde te waarborgen dat de nationale rechterlijke instanties die bepaling uitleggen en toepassen op een wijze die zich verdraagt met het Unierecht.